Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΤΡΙΤΗ ΛΑΪΚΗ

I

Χρεωστάμε καὶ πάλι στὴ μεγάλη ὄη μοτικότητα τῆς χορωδίας Ἀθηνῶν τὸ γε γονὸς ὅτι τὸ θέατρον τῶν Ὀλυμπίων εἶ χε γεμίσει αὐτὴ τὴ φορά ὡς τὴ τελευ ταία του θεσοῦλα.

Βλέπω σ' αὐτὴ τὴ μαγνητικὰ ἑλκυστι κὴ Δύναμι σχετικὰ πρός τὸ πολὺ πλῆθος ποῦ κάθε φορὰ ποὺ τραγουδάει ἡ χορω δία αὐτὴ διαπιστώνεται ὡς αἰσθητότατη ἕνα αὐθόρμητο δεῖγμα ποὺ δὲν θὰ μπο ροῦσε νὰ μεταφρασθῇ παρὰ ὡς σέβας καὶ εὐγνωμοσύνη γιὰ τὴ σοβαρὴ καὶ κα λοθεμελιωμένη ἐργασία ποὺ ἐδῶ καὶ δέ κα χρόνια σχεδὸν γίνεται μὲ ἕνα τρόπο τόσον ἀνιδιοτελῆ καὶ στὴν ὁποία χρεω στᾶμε τόσες στιγμὲς ἀλησμόνητων μου σικῶν ἐντυπώσεων.

II

Ἦταν μιὰ ἐξαιρετικὰ εὐτυχὴς σκέψις ν' ἀνεβασθοῦν μερικὰ χορικὰ ἀπὸ ὄπερες τοῦ Ρίχαρδ Βάγνερ.

Ὅτι τά ἀποσπάσματα αὐτὰ ἐδῶ ἐκτε λοῦνται ὅπως σημειοῦνται εἰς τὸ πρόγραμ μα γιὰ πρώτη φορὰ στὰ 1930, δὲν εἶνε δυστυχῶς ἀστεῖο ἀλλὰ θίγει καὶ πάλι ἕνα θλιβερὸ κεφάλαιο τῆς μουσικῆς μας ζωῆς.

Τὴν ἔλλειψι ἑνὸς μεγάλου εὐπρόσωπου ἱδρύματος γιὰ ὄπερες.

Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ εὐχαριστήσωμε γιὰ τὴν προσωρινὴ αὐτὴ πλήρωσι τῆς ἐλλεί ψεως αὐτῆς ποὺ μᾶς δίνει τοὐλάχιστο μιὰ μικρὴ ἰδέα τοῦ Βαγνερικοῦ καλλιτεχνή ματος.

III

Καὶ δὲν θἄβρισκα νὰ πῶ δικαιότερο καὶ καλλίτερο ἔπαινο καὶ τὴ θαυμασία διδασκαλία τοῦ Οἰκονομίδη ποὺ ἔγινε μὲ τόση στοργὴ καὶ τόσο προσεκτικὰ παρὰ ὕτι καὶ σὲ μένα καὶ σ' ὅλους ἐκείνους ποὺ εἶδαν σὲ θέατρο τὰ ἔργα αὐτὰ ἔδιναν τὴν ἰδέα τῆς Σκηνῆς.

Χρῶμα, διαύγεια καὶ βεβαιότης στὴν ἀκριβέστατη πάντα ἐντύπωσιόν καὶ πει θαρχία ἀποδεικνύουν ἄλλη μιὰ φορὰ κον τὰ στὶς τόσες ἄλλες, ὅτι στὸ σύλλογο αὐτὸ ἔχομε ἕνα ὄργανον πρωτίστης τά ξεως.

IV

Δὲν θυμοῦμαι νἄχω ἀκούσει τον χορο τῶν Ναυτῶν εἰς τὸν Ἰπτάμενον Ὁλλαν δόν ποτὲ πιὸ ζωντανά, πιὸ ζωηρὰ στὸ ρυθμὸ πιὸ χαρακτηριστικά.

Δικαιότατα ζητήθηκε ἡ ἐπανάληψίς του.

Καὶ ἡ λεπτὴ χάρις τοῦ «Ἐπιθαλαμίου» ἀπὸ τὸν Λοεγκρὶν ἀποδόθηκε μὲ ὅλες τὶς φωτοσκιάσεις καὶ μὲ πραγματικὴν ἀντί ληψιν τῆς ὡραίας σκηνῆς.

Καὶ αὐτὴ ἡ τελικὴ σκηνὴ ἀπὸ τόν Ταν χόϋζερ στὴ θαυμασία πολυφωνία τῆς ὁ ποίας ἡ γυναικεία καὶ ἀνδρικὴ χορω δία ἐν στενῇ συνεργασίᾳ ἀποκαλύπτει ὅλην τὴν λαμπρότητα τῆς Βαγνερικῆς χορικῆς φράσεως, ἀποδόθηκε μὲ τόση γοητευτικὴ θερμότητα, μὲ τόσο συγκινητικὴ καὶ ἐν δόμυχα ζωντανεμένη ἔκφρασι, ποὺ ἀληθι νὰ θὰ μείνῃ ἀλησμόνητη ἀπὸ ὅλους ἐκεί νους ποὺ τὴν ἄκουσαν.

V

Ἀπὸ ὅσα μᾶς ἀπέδωσεν ἡ Ὀρχήστρα ἡ οὐβερτοὺρ τοῦ Τάνχόϋζερ ἐπέτυχε λι γώτερο ἀπ' ὅλα.

Ὁ ἐξ ἀρχῆς ὑπερβολικὰ ἀργὸς ρυθμὸς δὲν ἐβοήθησε νὰ παρουσιασθῇ σὲ κανένα σημεῖον ἡ ἀπαιτούμενη ἔντασις.

Ἐνῷ ἀπεναντίας ἡ συμφωνία τοῦ Γιό χαν Κρίστιαν Μπὰχ μὲ ὅλη της τὴ χάρι καὶ τὴ μεγαλοπρέπεια ἐπεβάλλετο ἀκρι βῶς σοβαρὰ καὶ σύμφωνη πρός τὸ ὕψος της ἀπόδοσι.

Ὅπως καὶ ἡ οὐβερτοὺρ τοῦ Φιντέλιο ποὺ ἦταν σὰν κάτι χυτό, κάτι ἀνάγλυφο καὶ ζωντανὸ στὴν ἀπόδοσι.

ALEX THURNEISSEN